

kesäElysanomat

ELYN tiedote 3 - 2016

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net
Lehden toimitus: Tämän lehden toimittamiseen ovat osallistuneet päätoimittaja Antero Rasilainen lisäksi Elystä Pekka Kiviranta ja erityisesti Pirkanmaan tiimistä Maria Pitkäranta, Valto Käkälä sekä Anneli ja Kari Lähdesmäki.
Taitto: Virpi Tuominiemi
Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ISSN-L 1799-9731
ISSN 1799-9731 (painettu)
ISSN 1799-974X (verkkajulkaisu)

ELYN työntekijät:

Erja Kalpio, aluepappi

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava
p. 045 675 8917
Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, aluepappi

Parolantie 9 J, 02200 Espoo
p. 045 894 3760
Sähköposti: pekka.kiviranta@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluesihtööri

Teikarantie 29, 62170 Lakaluoma
p. 050 563 6079
Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, pääsihtööri

Kaitatie 6, 45610 Korja
p. 045 134 4634
Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistosihtööri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa nro POL-2015-5729, voimassa 24.6.2015-22.5.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63

Pekka Knuutti, puheenjohtaja, Kokkolantie 12, 43500 Karstula
Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Kauppakatu 26, 62100 Lapua

Sisällysluettelo

- s. 3 Kesä taas tulla saa *Antero Rasilainen*
- s. 4 Elämä on lahja *Maria Pitkäranta*
- s. 6 Dietrich Bonhoeffer *Simo Kivisaari*
- s. 9 Rakastatko enemmän *Erja Kalpio*
- s. 10 Valmiina palvelukseen *Kari Lähdesmäki*
- s. 12 Tervetuloa juhille! *Matti Salomäki*
- s. 13 Kesäjuhlien ohjelma
- s. 14 Lapualla lapset juhliivat omassa kirkossa
Minna Ylimäki-Hemminki
- s. 16 Runoissa sykkivät elämän tunnot
Pekka Kiviranta
- s. 18 Radiotyötä ympäri maailmaa
Eeva ja Jari Vähäsarja
- s. 20 Vain 150 vuotta sitten *Kauno Perkiömäki*
- s. 21 Runo, Elämän seinustalla *Anneli Lähdesmäki*
- s. 22 Tapahtumakalenteri

Etu- ja takakannen kuvat
Kansi Maria Pitkäranta, takakannen kuva Juhani Kärkkäinen.

Lapuan Tiistenjoen kirkon alttaritaulun on maalannut taiteilija Kaarlo Lamminheimo. Taulun aiheena on Raamatun lause: "Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut, minä annan teille levon." Kuva Lapuan tuomiokirkkoseurakunta

Kesä taas tulla saa

Kesään liittyy monenlaisia odotuksia. Koululaisilla kesä alkaa suvivirren laulamisella ja sitten koittaa ihana vapaus, loma. Meillä työläisillä on mielessä kesäloma suunnitelmiseen, eläkeläisillä odotuksia suvun ja läheisten kiireettömästä tapaamisesta. Ehkä johonkin juhlatmatkallekin voisi lähteä? Moni saakin osallistua suvun juhliin, ja kaikkia kutsutaan ainakin oman seurakunnan järjestämiin kesäseuroihin ja kristillisten järjestöjen kanssa järjestettäviin kesäjuhliin.

Juhlille lähteminen on virkistävää, kun saa tulla valmiille.

Juhlien järjestäminen on aina oma ponnistuksensa. Suunnittelua ja työtä, asioiden valmistelua, että kaikki sujuisi mallikkaasti ja vieraat olisivat tyytyväisiä. Joskus voi juhlien valmistajille iskeä stressikin, niin olen kuullut? Kun kaikki ei aina suju niin kuin ajateltiin, ja tulee yllätyksiä, pettymyksiäkin.

Luin äskettäin erään artikkelin jaksamiseen liittyen. Se liittyi juomalasiin. Se oli ihmisen kädessä. Kysymys ei ollut siitä, oliko lasissa vettä vai oliko se tyhjä, kysymys kuului: Kuinka kauan jaksat pitää tuota lasia kädessäsi? Vaikka kädessä oleva esine ei olisi raskas, sen jatkuva kannattaminen käy voimille. Lopulta jopa niin, että tuosta pienestä kädessä olevasta lasista kiinnipitäminen alkaa sattua. Ihminen ei ole kone vaikka yhtäläisyyttä siihenkin on helppo löytää. Koneetkaan eivät nimittäin toimi ilman seisakkihuoltoa. Ihminen tarvitsee lepoa ja vapautta, hän tarvitsee luvan saada päästää irti. Laskea irti kuormasta, vaikka se olisi kevytkin. Töi-

den ja juhla valmistelujenkin keskellä, laske välillä irti, anna kätesi levätä, lataudu, kerää voimia, sinulla on lupa levätä. Meille kristityille luonnollisin lepopaikka on kotikirkko, ehtoollis-pöytä, mihin meitä joka pyhä kutsutaan tutuilla sanoilla: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon." Matt.11:28

Meille Evankelisessa lähetysyhdistyksessä on ollut tärkeä asia, että kesäjuhlillamme on jokaisena juhlapäivänä tarjolla lepohetki, ruokahetki, armohetki. Siksi, tulitpa Lapualle sitten perjantaina, lauantaina tai sunnuntaina, aina saat kuulla tuon saman kutsun. Kutsun tulla Vapahtajan luo. Hän ottaa pois sinun kuormasi, sinun syntisi ja vapauttaa sinut iloon, rauhaan ja Jumalan lapsen vapauteen. Tähän iloon meitä kutsutaan myös laulujen kautta: "Taas nyt kuunnella saan, miten lintunen maan, laulaa kiihosta korkeuteen. Sinä ihminen myös, heitä huoles ja työs, liity lauluunsa riemulliseen." SK 443:2

Ja jotta evankelisen herätysliikkeen ihana painotus kasteen armosta saisi hoitaa sinua, niin hyräilepä vielä tuon samaisen kesälaulun kuudes säkeistö: "Usko Jeesukseen, hän on uskollinen, sinun rauhasi korvaamaton. Kerran kasteessasi, sinun aarteeksesi, tuli armonsa mittaamaton." Niin ystävä, toistele oikein tuota lausetta: Kerran kasteessasi, sinun aarteeksesi, tuli armonsa mittaamaton... Ammenna siitä iloa ja varmuutta syntien anteeksiantamuksesta omalle kohdallesi.

Siis tervetuloa ja -menoa kesäjuhliin, voimien mukaan, ilman stressiä. Tai miksipä sitäkään vaatimusta tähän kirjoittaa. Tule vaikka stressattuna, ja erityisesti sinä stressattu, tule. Kuule, osallistu, koe ja tulet vakuuttuneeksi. Jumala rakastaa sinua. Siunattua ja armon auringon lämmittämää kesää sinulle ja rakkaillesi.

Tapaamisiin juhlilla!
Antero Rasilainen, pääsihteeri

Elämä on lahja

Salla Häkkinen. Tämän aukeaman kuvat on otettu Kalevan kirkossa piispantarkastuksen avajaismessussa 17.1.2016, kuvaajana Uolevi Salonen.

*Iloinen, rauhallinen ja ystävällinen **Salla Häkkinen** istuu työhuoneessaan Tampereen seurakuntien talossa.*

- Olipa hyvä loma-aika. Saimme paljon ulkoilla koko perheen kanssa. Pieninkin pääsi liukumaan jäällä. Nyt taas jaksaa työn ja kotielämän vastuunkantoa sekä yhteensovittamista. Iloa huokuva Salla on Tampereen Tuomiokirkko-seurakunnan johtava kappalainen ja Kalevan lähikirkkoalueen aluepappi.

Tampereen seurakuntien vaikea ja raskas rakennemuutostyö on takana, mutta vielä siinä on paljon tehtävää. Salla Häkkinen kantoi vastuuta Kalevan seurakunnan vt. kirkkoherrana useita vuosia tietäen, että seurakuntien yhdistämisistä oli tulossa.

- Tuo aika oli toki raskasta ja vaativaa mutta samalla se antoi uusia ulottuvuuksia työn haasteille ja suunnittelulle.

Nurmolaisilla eväillä

Salla Häkkinen on kotoisin Etelä-Pohjanmaalta Nurmosta. Hän on kasvanut herännäisyyden parissa. Lapsuuden ja nuoruuden aikana syntyi näky arjen olemisen ja seurakuntatoiminnan välisestä tiiviistä yhteen nivoutumisesta.

- Ei silloin tehty eroa maallisen ja seurakunnallisen toiminnan välille. Toimiminen seurakunnassa oli luonnollista ja vapauttavaa yhdessäoloa turvallisessa ilmapiirissä. Sieltä oli hyvä suunnata teologian opintoihin.

Salla Häkkinen näkee herätysliikkeet suurena rikkautena kirkon ja seurakunnan toiminnalle.

- Koen messun ja puheiden lisäksi ihmisten kohtaamisen tärkeäksi. Eri herätysliikkeiden kautta olen saanut tutustua uusiin sanan julistajiin ja seurakuntalaisiin. Heiltä saa myös uusia näköaloja omaan työhön ja voi olla jakamassa omia kokemuksiaan heidän kanssaan.

- ELYn vuotuiset juhlat Kalevan kirkolla ovat mahdollisuuden paikkoja. Ne ja monet muut vastaavat tilaisuudet tuovat vaihtelua ja mahdollistavat seura-

kuntalaisille monenlaisia ulottuvuuksia. Myös opetussellisella tasolla herätysliikkeet valottavat seurakunnan sanomaa useista näkökulmista.

Elämän voima

Salla Häkkinen ammentaa elämän voimaa uskosta ja rukouselämästä.

- Elämän lahja, se on kokonaisuus. Kirkolliset toimitukset ovat työn kohokohtia, joissa saa aidosti kohdata seurakuntalaisia heidän omissa tilanteissaan.

- Esimerkiksi kastejuhla, jossa Jumalan antamat lahjat ovat käytössä. Jumala on antanut elämän mahdollisuuden, läheiset – Jumala kantaa ja auttaa.

- On hyvä, ettemme tiedä kaikkea edessä olevaa. Elämä ei ole helppoa ja keskeneräisyys on aina läsnä. Siinä korostuu Jumalan läsnäolo. Salla Häkkisen turvallisuuden pohjana on luottamus elämään – uskallukseen olla. Me emme ole elämässä yksin, vaan elämän antaja on läsnä joka hetkessä.

- Tänä päivänä elämä on liian hektistä. Kaiken pitää tapahtua nopeasti tässä ja nyt. Hiljentyminen, yksinkertainen elämä ja Jumalan kuunteleminen ovat hyvä vastaveto nykypäivän kiireelliselle elämäntavalle.

Perhe on iso ilo

Kahden papin perhe-elämän järjestelyt, epäsäännöllisen ja viikonloppuihin painottuvan työn yhteen nivominen eivät ole aina helppoja. Puoliso Janne Häkkinen toimii Messukylän seurakuntapastorina.

- Itse koen tämän suurena etuoikeutena. Ymmärrämme kumpikin toisen työn vaatimukset ja saamme tukea toisiltamme myös teologisissa kysymyksissä. Suuret seurakunnat mahdollistavat hyvällä suunnitellulla vapaapäivien ja lomien yhteen nivomisen, jolloin perheelle jää myös yhteistä omaa aikaa.

- Puoliso ja lapset antavat voimia niin työhön kuin koko elämään.

- On elämän ihme saada seurata lasten kehitystä, pelkästään puhumaan oppiminen ja fyysinen kehitys ovat käsittämättömiä Luojan antamia mahdollisuuksia.

sä. Lapsista vanhemman arki täyttyy koulun lisäksi partio-, jääkiekko-, jalkapallo- ja uintiharrastuksista, nuoremman taas päiväkerhosta, muskarista ja tanssikerhosta. Tätä kaikkea eivät vanhemmat pysty hoitamaan, mutta onneksi mummi ja hyvät ystävät ovat apuna.

Salla Häkkisen seurassa voi hyvin aistia sen, että hän kokee työnsä kutsumustyöksi. Hän nostaa esille Lutherin sanat "Rukoile ja tee työtä", jotka ovat hänelle vahvana ohjeena.

- Elämän kokonaisuus on monisäikeistä. Vastoinkäymiset kuuluvat oleellisena osana meidän kaikkien elämään. Kokemus siitä, että on selvitty monista vaikeuksista, vahvistaa ja lujittaa uskoa.

- Täytyy uskaltaa ja luottaa tulevaisuuteen ja siihen, että meitä kantaa Jumalan armo. Meillä täällä Suomessa on elämä helppoa, monessa maassa joudutaan elämään päivittäin uhan ja pelon vallassa. Oman maan turvallisuudesta saamme iloa ja samalla ruukoilla kaukaisille kansoille rauhaa ja ihmisille luottamusta tulevaan, Salla Häkkinen toteaa.

Maria Pitkäranta

Rikasta elämää

Häkkisen perheessä luetaan paljon. Se on yksi peruspilari arjen toimissa. Lapset, kahdeksan ja kolme vuotiaat, ovat myös innokkaita harrastamaan. Kodin viikot täyttyvätkin lasten menemisien järjestelyis-

- Tänä päivänä elämä on liian hektistä. Kaiken pitää tapahtua nopeasti tässä ja nyt. Hiljentyminen, yksinkertainen elämä ja Jumalan kuunteleminen ovat hyvä vastaveto nykypäivän kiireelliselle elämäntavalle.

Dietrich Bonhoeffer

Kirkon tehtävä on puhua niiden puolesta, jotka eivät pysty puhumaan.

Dietrich Bonhoeffer syntyi 1906 kuudentena lapsena kahdeksanlapsiseen perheeseen. Kummatkin vanhemmat kuuluivat merkittäviin saksalaisiin sukuihin. Isä Karl Bonhoeffer oli ehkä maineikkain sen aikaisista saksalaisista psykiatreista. Hän työskenteli ensin Breslaun yliopistossa, mutta sai myöhemmin nimityksen Berliinin yliopistoon psykiatrian professorin virkaan.

Äiti Paula, omaa sukua von Hase, oli ammatiltaan opettaja. Alkuun hän toimi lastensa opettajana siihen asti, kun perheeseen palkattiin lapsia varten oma kotiopettaja.

Dietrichin kotona vallitsi vahva turvallisuuden ja toinen toisensa kunnioittamisen ilmapiiri. Eräs merkillepantava tästä ilmapiiristä kertova luonnehdinta tulee esille heitä perheen elämää käsittelevissä elämäntarinoissa: "Kodissa ei ollut sijaa valheelliselle hurskaudelle eikä teennäiselle uskonnollisuudelle". Tämän asenne löi leimansa myös kaikelle Dietrichin toiminnalle koko hänen elämänsä aikana.

Opiskelumatkat

Perhe ei ollut hengellisesti mitenkään erityisen uskonnollinen. Lähisuvussa ei ollut teologeja, joskin äidin isovanhempien sukulaisissa kyllä oli. Isä Karl Bonhoefferin uskonnollinen vakaumus oli lähellä agnostisismia: "Hän omistautui empiiriselle tieteelle ja varoi kaikkea, mitä ei voinut aisteilla havainnoida tai päätellä." Niinpä hän vastusti kaikkea epämääräistä ajattelua.

Dietrichin päätös lähteä lukemaan teologiaa oli yllätys muille perheenjäsenille. Erityisesti hänen veljensä ajattelivat Dietrichin lahjakkuuden pappina menevän hukkaan. Niinpä hänen pikemminkin odotettiin valitsevan tiedemiehen taikka musiikin ammattilaisen uran. Ratkaisevan sysäyksen teologin uran valitsemiselle lienee kuitenkin antanut vanhemman veljen Walterin kuolema rintamalla ensimmäisen maailmansodan loppuvaiheissa.

Dietrich menestyi erinomaisesti opinnoissaan. Ensimmäisen väitöskirjansa hän sai valmiiksi 21-vuotiaana ja toisen kahta vuotta myöhemmin 23-vuotiaana.

Merkittäviä vaikutteita hänen maailmankuvansa muotoutumiseen kotikasvatuksen lisäksi antoivat 20-luvun lopulla ja 30-luvun alkupuolella Italiaan, Espanjaan, ja Yhdysvaltoihin tekemät matkat. Dietrich oli lähtöisin, voisi sanoa lähestulkoon aristokraattisesta

Dietrich Bonhoeffer viikonloppumatkalla Siionin kirkon seurakunnan konfirmoitavien kanssa vuonna 1932.

perheyhteisöstä. Perhe oli silloisen mittapuun mukaan varsin hyvin toimeen tuleva. Juuri tästä saattoi johtua se, että häneen tuntuivat näillä matkoilla voimakkaimmin vaikuttaneen yhteydet, jotka liittyivät erityisesti syrjäytyneisiin ja vähäosaisiin ihmisryhmiin. Yhdysvalloissa häntä erityisesti järkytti myös se asenne miten mustaan väestönosaan silloin valkoihoisten hallitsemassa Amerikassa suhtauduttiin. Siinä tilanteessa hän ei vielä aavistanut, että kotiin palattuaan joutuisi kohtaamaan vieläkin pahempaa, itse asiassa julmaa yhteen kansanosaan suunnattua syrjintää ja sortoa.

On mielenkiintoista todeta, että Amerikassa teologina toimiessaan Dietrich tunsi löytävänsä elävää kristillisyyttä nimenomaan mustien yhteisöissä. Valkoihoisten seurakuntien saarnoja kuunneltuaan hän saattoi todeta, miten "Saarna on kutistunut kirkon selittäviksi kommentteiksi sanomalehtien käsittelemistä tapauksista... New Yorkissa saarnataan kirjaimellisesti kaikesta. Vain yhtä asiaa ei käsitellä, nimittäin evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta, ristiä, syntiä ja anteeksiantamusta, kuolemaa ja elämää".

"Olen kuullut vain yhden saarnan, jossa saattoi havaita jotain sellaista kuin aito julistus, ja sen piti neekeri. Yhä enenevässä määrin havaitsen suurempaa hengellistä voimaa ja omaperäisyyttä neekereissä."

Analysoidessaan omasta näkökulmasta Espanjassa ja Yhdysvalloissa kokemaansa hengellistä elämää, Dietrich toteaa, että "ei ole mielekäästä odottaa hedelmiä sieltä, missä Sanaa ei todellisuudessa enää saarnata. Mutta mitä silloin tulee kristillisestä uskosta itsestään?"

Kaikki se, mitä Dietrich oli matkoillaan nähnyt ja kokenut, oli omiaan vahvistamaan hänen käsitystään kirkon merkityksestä niiden auttajana, joilla ei ole mahdollisuuksia eikä voimavaroja asemansa parantamiseen. "Kirkon ei pidä vetäytyä syrjään maailman ihmisten arkisista puuhista, mikäli se aikoo säilyä uskollisena evankeliumille." Dietrichin ajatusmaailmassa Kristus-keskeisyys on kaiken todellisuuden käsiteltävää maailmaan päin avointa. "Ainoastaan keskellä maailmaa Kristus on Kristus."

Saksa 20-30-luvulla

Saksan tilanne oli Yhdysvalloissa vietetyn vuoden aikana merkittävästi muuttunut. Kansallissosialistit (=natsit) olivat lisänneet huomattavasti kannatustaan. Merkittävimpinä syinä tähän oli maan poliittisen ilmapiirin epävakaus, joka tarkoitti keskenään kiistelevien ryhmien taistelua vallasta. Taustalla hämmötti myös kommunismin pelko. Työllisyystilanne oli surkea ja yleinen taloustilanne laukkaavan inflaation myötä hälyttävä. Mistään hyvinvoinnista ei ollut puhuttakaan.

Oman lisänsä tähän lamaantuneeseen henkiseen ilmapiiriin loi vielä ensimmäisen maailmansodan päättänyt Versailles´in rauhansopimus, jonka saksalaiset kokivat maan kannalta erittäin nöyryyttäväksi.

Natsien tavoitteena oli vapauttaa kansa ensimmäisen maailmansodan aiheuttamalta nöyryytykseltä ja luoda luja, yhtenäinen ja voimakas Saksan valtio. Siinä valtakunnassa ei tullut olemaan tilaa minkäänlaiselle heikkoudelle, vajavuudelle ja nöyryydelle. Lisäksi se tuli pitää puhtaana niistä ulkopuolisista vaikutteista,

jotka voisivat saastuttaa arjalaisen perimän, erityisesti juutalaisista ja muista ei-saksalaisista.

"Saksalaiset kristityt"

Versailles´in rauhansopimuksen vaikutukset heijastuivat luonnollisesti myös papistoon. Kun natsit ilmoittivat tavoitteensa yhtenäisen ja voimakkaan Saksan rakentamiseen, monet kristitytkin olivat valmiit lähtemään tähän liikkeeseen mukaan. Alkuvaiheessa tämä ei ollutkaan ongelmallista, koska natsien suunnitelmat ja toimintatavat eivät vielä olleet muotoutuneet. Eikä niiden todellinen olemus ollut vielä paljastunut.

Kristittyjen liittymistä kansallissosialistiseen liikkeeseen tuki vielä Saksan protestanttisen kirkon organisaattorinen hajanaisuus.

Alkuun Hitler lupasi, että hän ei puutu kirkon sisäisiin asioihin, mutta riidat kirkon sisällä antoivat hyvän syyn natseille ilmoittaa, että hallitus tulisi tekemään lopun kirkossa vallitsevasta sisällissodasta. Ludwig Mullerin aloitteesta Hitler alkoikin vaatia yhtä yhtenäistä valtakunnan kirkkoa.

Tässä poliittisessä tilanteessa syntyi muutamien pappien aloitteesta kansallissosialistiselle puolueelle myötämielinen "Saksalaiset kristityt"-liike. Tähän liittyviä viehätti natsien organisaatio- ja hallintomalli. Kovin pitkään ei tarvinnutkaan odottaa sitä, että liike alkoi toimia läheisessä yhteistyössä poliittisten toimijoiden kanssa.

Bonhoefferin suhtautuminen kansallissosialistiseen liikkeeseen ja sen myötä "Saksalaiset kristityt"-liikkeeseen oli alun perin jyrkän kielteinen. Hän ei voinut hyväksyä sitä, että ihmisiä eroteltiin heidän taustansa, syntyperänsä, fyysisen toimintakuntionsa ja uskonsa perusteella. Hän näki myös, miten kansallissosialistien ja "Saksalaiset kristityt"-liikkeen välisen yhteiselon seurauksena alkoi ilmaantua paljon muutokristillisyyttä: "Seurakunta ei ole enää uskonyhteisö kristillisessä merkityksessä, vaan joukko ihmisiä, joka käyvät jumalanpalveluksissa ja vielä suurempi joukko, jotka eivät osallistu, vaan jotka vain kuuluvat kirkkoon."

Tämä kehitys voimistui natsien saadessa yhä suurempaa valtaa Saksassa. Merkittävästi suunta voimistui, kun valtakunnan piispaksi nimitettiin Ludwig Muller.

Tunnustuskirkko

Tuon ajan Saksassa papit luettiin valtion virkamiehiin. Käytännössä tämä natsisaksassa merkitsi sitä, että voidakseen pitää paikkansa pappien oli vannottava uskollisuuden vala Hitlerille. Tätä Bonhoeffer ei voinut hyväksyä. Hän ei myöskään voinut mitenkään

hyväksyä, miten evankeliumin saarna saksalaisten kristittyjen ollessa kuuliaisia natseille, liudentui. ”Saksalaiset kristityt”-organisaatiota hän ei enää pitänyt kristillisenä kirkkona, vaan lähti kaikin käytettävissään olevin keinoin taistelemaan sitä vastaan.

Tässä taistelussa Dietrich ei ollut aivan yksin. 1930-luvun puolivälissä n. 18000 protestantteihin kuuluvasta papista yksi kolmasosa tuki Bonhoefferin ja Martin Niemöllerin luomaa Tunnustuskirkkoa.

Alkuun taistelussa ”Saksalaiset kristityt”-liikettä vastaan käytiin nostamalla esiin niitä keskeisiä periaatteita, jotka ovat kristityille ohittamattomia. Niin sanotuksi Barmenin julistukseksi nimetyssä julkilausumassa (1933) kiteytyi 1. keskeinen periaate seuraavasti: ”Saksan evankelisen kirkon loukkaamaton perusta on evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta sellaisena kuin se on ilmoitettu meille Pyhässä Raamatussa ja tuotuna jälleen päivänvaloon uskonpuhdistuksen tunnustuksissa.” Tuekseen Bonhoeffer sai tunnettuja saksalaisia teologeja, joista ehkä nimekkäin oli Karl Barth.

Merkittävä, joskin lyhytaikaiseksi muodostunut vaihe oli Bonhoefferin yksityisesti perustama pappisseminaari Itämeren rannalle Finkenwaldiin. Eräs keskeinen syy seminaarin perustamiselle oli Bonhoefferin havainto Saksalaisen virallisen pappiskoulutuksen suunnasta: ”Kuinka ihminen voisi kuulla Jumalan äänen, saati sitten totella Jumalaa, kun rukousta ja Raamatun tutkistelua ei edes opetettu Saksan pappis-seminaareissa.” Bonhoefferin seminaarin tavoitteena oli kouluttaa Tunnustuskirkolle pappeja eri seurakuntiin eri puolille Saksaa. Seminaarin toiminta-aika jäi kuitenkin lyhyeksi, noin kahteen vuoteen ennen kuin Gestapo sulki sen.

Köysi kiristyy

Dietrichillä oli merkittäviä kansainvälisiä yhteyksiä erityisesti Englantiin, Sveitsiin, Yhdysvaltoihin ja Ruotsiin. (Hän oli hyvin varhaisessa vaiheessa liittynyt useisiin kansainvälisiin organisaatioihin ja hänen lahjakkuutensa oli huomattu jo varsin yleisesti.) Näitä kansainvälisiä yhteyksiä hän parhaansa mukaan yritti käyttää hyväksi saadakseen laajemmin tunnustetun aseman Tunnustuskirkolle ja samanaikaisesti yrityksille vähentää Saksalaisten kristittyjen asemaa kansainvälisissä organisaatioissa.

Oli selvää, että Saksalaisten kristittyjen ollessa käytännöllisesti katsoen natsien määräysvallassa, Gestapo alkoi kiinnittää huomiota myös Dietrichin aktiivisuuden tähän puoleen. Kaiken tämän seurauksena silmukkaa Dietrichin ympärillä alettiin kiristää. Finkenwaldin seminaarin sulkeminen oli yksi vaihe hänen vaimentamiseksi. Toinen merkittävä vaihe oli

hänen dosentuurinsa ja siihen liittyvän luennointioikeuden peruuttaminen. Eikä kestänyt enää pitkään, kun häneltä kiellettiin kirjallinen julkaisutoiminta.

Taistelu pahuutta vastaan johti Dietrichin lopulta siihen, että hän joutui päättämään osallistumisestaan Hitlerin vastaiseen salaliittoon. Päätös liittyä äärimmäisen salaiseen vastavakoilujärjestöön Abwehriin oli hänelle kaikkea muuta kuin helppo. Tämän päätöksen lähes lopullisena seurauksena hän joutui viettämään kaksi viimeistä elinvuottaan ensin Tegelin vankilassa ja viimeiset runsaat puoli vuotta pahamaineisessa Gestapon vankilassa Prinz Albert Strassella Berliinissä.

Elämän täydellisessä tämänpuoleisuudessa oppii uskomaan

Kolme viikkoa ennen natsisaksan luhistumista huhtikuun 9. päivän aamuna 1945 hän sai lopun, jonka Hitler katsoi asiakseen vielä viime hetkillään hänelle määrätä.

On kysytty, mitä Dietrich Bonhoeffer teologina olisi-kaan saanut aikaan, jos hänelle olisi annettu enemmän elinpäiviä. Vastausta tähän ei ole. Yksi asia on kuitenkin selvä: Hän on marttyyri, joka väkevästi saarnaa meille vielä kuoltuaankin. Hänen saarnansa tänään tälle maailmalle mukaan lukien meidät suomalaiset ja meidän oma kirkkomme on erittäin ajankohtainen. Tämän päivän suomalaisessa kirkollisessa keskustelussa toimimme vastuuttomasti, jos yritämme lieventää sitä, mitä Suomen kirkolle viestittää.

Lähestulkoon Bonhoefferin äänenpainoin puhuu myös prof. Timo Vihavainen (Kanava N:o 3, 2016): ”Näyttää siltä, että kristillinen evankeliumi kiinnostaa paitsi kirkon jäsenistöä, myös itse kirkkoa nykyään suhteettoman vähän. Nähtävästi juuri sen takia se panostaa paljon humanitääriseen työhön. Mikäli kirkko lähtee kilpailemaan tällä saralla (vapaaehtoisjärjestöjen kanssa) se voi odottaa suosionsa vähenevän entistään nopeammin. Kirkon kannattaisi keskittyä niihin tehtäviin, joiden hoitamisessa se on ainoa instituutio.”

Lähteet:

- Bonhoeffer, Dietrich. 1965. *Kutsu seuraamiseen. Kirjapaja*, 248 s.
- Bonhoeffer, Dietrich. 1991. *Kirjeitä vankilasta 1943-1944. Toim. Bethge, Eberhardt, Kirjaneliö*, 245 s.
- Metaxas, Eric. 2013. *Bonhoeffer. Pastori, marttyyri, näkijä, vakooja. Kirjapaino Jaarli*, 633 s.
- Raum, Elizabeth. 2003. *Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan. Dietrich Bonhoefferin elämä. Karisto Oy*, 192 s.
- Robertson, Edwin. 1989. *Dietrich Bonhoeffer. Elämä ja julistus. Karas-Sana Oy*, 372 s.

Rakastatko enemmän?

Joh 21:15 "Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas."

Jeesuksen ja Pietarin keskustelun syvyys avautuu meille parhaiten kreikan kielen kautta. Jeesuksen "rakastaa"-verbi on sana agapao, joka tarkoittaa pyyteetöntä rakkautta. Sellaista, jolla Jumala rakastaa luotujaan. Mutta Pietari vastaa Jeesukselle kaksi kertaa käyttäen "fileo"-verbiä. Fileon merkitys ei ole yhtä voimakas; se liittyy enemmän inhimillisiin tunteisiin, niiden lämpöön ja voimakkuuteen. Pietarin vastaus voitaisiin sanoa myös: sinä olet minun ystäväni.

Jeesuksen kysymyksen voi myös kääntää kolmella erilaisella tavalla:

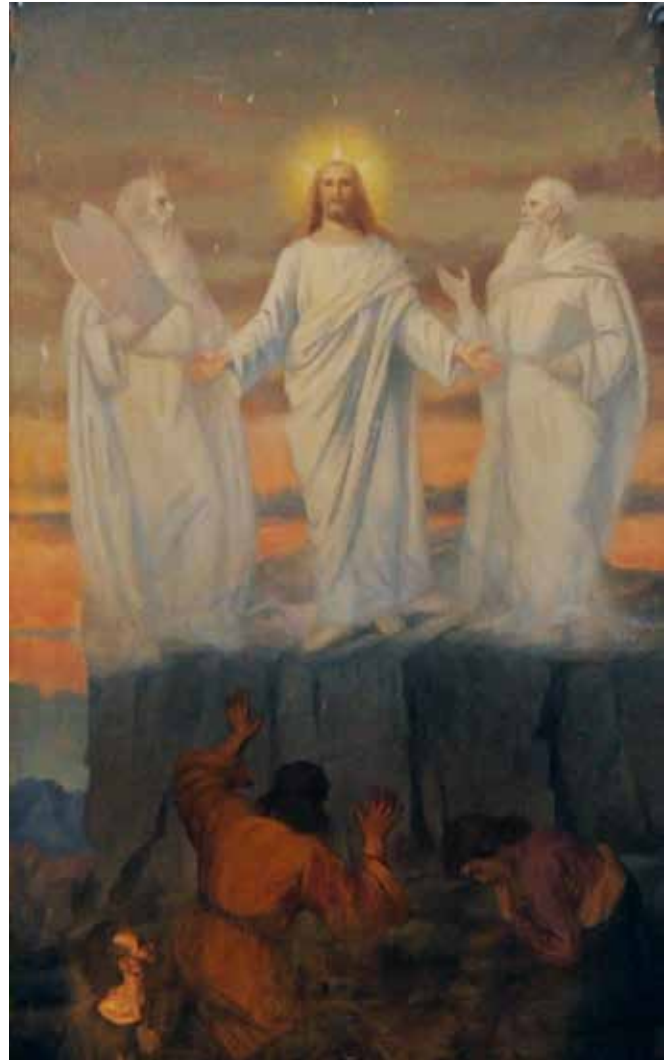
1. Rakastatko minua enemmän kuin nämä toiset apostolit rakastavat minua?
2. Rakastatko minua enemmän kuin näitä toisia?
3. Olenko minä sinulle rakkaampi kuin kaikki se, mikä kuuluu entiseen elämänpiiriisi?

Miksi Jeesus kysyy näin? Siksikö, että Hän tiesi millainen tulevaisuus Pietaria odotti sen tehtävän kautta, jonka hän oli Jeesukselta saanut. Menestys, asema, saavutukset, palkkio eikä edes epäitsekäs auttamisenhalu riittänyt: vain varaukseton rakkaus Jeesukseen saattoi kuljettaa hänet kaiken sen lävitse, mikä oli tulossa.

Pietarin vastaus ja reaktio tuntuu hyvin vilpittömältä ja aidolta. Hän oli jo ehtinyt ymmärtää, ettei voinut luottaa itseensä millään tasolla. Hänen elämänsä, hänen tekonsa ja valintansa huusivat, ettei hän rakastanut Jeesusta.

Kun Jeesus kysyy kolmannen kerran, Hän käyttää samaa fileo-verbiä, millä Pietari oli hänelle vastannut. Jeesus antoi Pietarille uuden tehtävän: ruokkia ja kaitsea karitsoita ja lampaita. Evankelista sai näin myös opettajan ja paimenen tehtävän.

Pietarin vastaus kertoo myös kaiken: Jeesus sinä olet minulle rakas, vaikka olenkin tällainen herkästi syttyvä ja nopeasti sammuva. Jeesus sinä tiedät kaiken!

Ylistaron kirkon alttaritaulu vuodelta 1906 on Aleksandra Frosterus-Sältinin maalaama ja se kuvaa Kristuksen kirkastumista. Kuva Sirpa Keski-Antila

Tällä elämälläni minä valitsen sinut ja rakastan sinua!

Pietari sai kertoa ystävyystään kolme kertaa. Siis yhtä monta kertaa kuin oli Jeesuksen kieltänytkin. Miten syväluotaava kohtaaminen, syvälle uppoava sielunhoitoa! Tuossa keskustelussa Pietari löysi anteeksiannon ja armahduksen, paitsi Jeesukselta myös itseltään.

Mitähän sinä sanoisit Jeesuksen kysyessä sinulta nämä samat asiat? Mitähän minä?

Meillekin on annettu tehtävä, oma paikka ja oma kutsumus. Ja kun Jeesus kysyy kenet minä lähetän, niin voimmeko sanoa Jesajan tavoin: "Hineni" katso tässä olen! Lähetä minut. Eivät minunkaan tekoni kerro rakkaudesta Jeesukseen, mutta elämän antaja on luvannut kulkea kanssamme jokaisena päivänä ja hetkenä. Siispä Hänen voimassaan ja Hänen rakkautensa!

"Hineni"

Erja Kalpio

Valmiina palvelukseen

Kuva Kari Lähdesmäki

- Meille elämässä luovuttamattominta on "ansaitsematon armo", toteavat tamperelaiset **Liisa ja Valto Käkelä** ja muistelevat heille tärkeää Raamatun sanaa: "Armasta te olette pelastetut, uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." Ef. 2:8-10 v. 1938 KR

Etelä-Pohjanmaalta

Valton koti oli Kurikassa. Suku oli asunut tilalla pitkään. Lapsuudesta Valtolla on yksi mieleen syvästi painunut muisto. Isoisä oli rakentanut kahdelle pojalleen uuden kodin naapurustoon. Tämän uuden kodin pihamaalla isoisä Frans sanoi kuulevansa enkelikuoron laulua. Vieressä seissyt Valton äiti ei tuota laulua kuullut. Muutaman kuukauden kuluttua isoisä sitten siirtyi ajan rajan taa.

Oppikouluvuosina rehtori-papin lauantaiaamuiset hartaudet jäivät Valton mieleen ahdistavina. Ne kestivät pitkään ja olivat paniikkihäiriöstä kärsivälle pojalle raskas koettelemus.

- Ehkä tämä kokemus oli osaltaan syynä siihen, että saarnojen kuuleminen ja kirkossa käyminen jäi pitkäksi aikaa varsin vähiin, muistelee Valto Käkelä.

Valton kotipiiri oli arkikristillinen ja Kauhajoen Evankelisen Opiston vaikutus näkyi alueella. Myös pyhäkoulu ja sen opettajat olivat tärkeitä vaikuttajia.

Kansakoulun opettajat saivat Valton vanhemmat vakuuttuneiksi, että pojan on käytävä ainakin keskikoulu ennen maanviljelijäksi ryhtymistä.

- Elämä oli työntäyteistä ja sen ajan tilanteen huomioon ottaen myös raskasta. Sodasta palannut isä ja hänen kolme veljeään kärsivät vielä sotakokemuksistaan ja syntymäkodissa oli myös majoitettuna karja-

laisia ja talon palvelusväkeä. Väenpaljouden keskellä pieni poika koki usein olevansa toisten jaloissa ja yksyksissä.

Liisa on kotoisin Lappajärveltä. Koti oli maalaistalo ja Liisa oli perheen kuopus. Hän oli perheestään ensimmäinen, joka kävi keskikouluun. Ylioppilaaksi hän kirjoitti 1966 juuri toimintansa aloittaneesta Lappajärven lukiosta.

Liisan lapsuutta varjosti isän sairastuminen sydänsairauteen. Perheympäristö oli kuitenkin turvallinen ja siihen kuului kolme sukupolvea, isoisan osallistuessa hyvävoimaisena talon töihin. Isäkin oli usean vuoden ajan hyvässä työkunnossa. Liisan ylioppilaskirjoituksen aikoihin isä oli nähnyt unen, jossa Liisan ylioppilaslakki muuttui mustaksi.

- Isä ei halunnut huolestuttaa minua tällä unella, etteivät kirjoitukset unen takia epäonnistu. Uni kuitenkin toteutui ylioppilaskesänä ja isä kuoli 58-vuotiaana.

- Isän menettämisellä oli minulle ja koko perheen elämään iso vaikutus. Kuitenkin sairaudesta ja menetyksestä huolimatta koin, että koti oli hyväksyvä ja turvallinen, elämä oli tasapainoista. Äidille pystyi kertomaan kaikki huolet ja murheet syytöksiä pelkäämättä.

Koti Tampereelle

Kauhajoella tansseissa nuoret Liisa ja Valto sitten kohtasivat.

- Minä hain Liisan tanssiin enkä palauttanut ollenkaan, kertoo Valto hymyillen.

- Illan päätteeksi Tapio Rautavaara lauloi vielä Häävalssin.

Vuoden kuluttua solmittiin avio-
liitto ja yhteinen työpaikka löytyi Tampereelta, betonitehtaalla ja sen konttorissa.

Valtolle opiskelupaikka avautui Tampereen teknillisestä korkeakoulusta. Liisa opiskeli ensin Vaasassa, mutta siirtyi pian Tampereen yliopistoon, josta valmistui ekonomiksi.

Melko pian Valto Käkelä perusti oman yrityksen, jonka kirjanpitoa Liisa opintojen ja pienten lasten hoitamisen ohella hoiti. Myöhemmin Liisa Käkelä perusti oman tilitoimiston. Nämä yritykset on nyt siirretty seuraavalle polvelle, mutta edelleen vanhemmat ovat mukana niiden toiminnassa.

Messukylän seurakunnassa Liisa ja Valto Käkelän lapsuususko sai uuden syvyyden. Valtosta tuli seurakuntaneuvoston ja yhteisen kirkkovaltuuston jäsen.

- Raamattupiiriäkin vedimme varmaan 30 vuotta, kertoo Valto Käkelä.

- Kristillisen uskon myötä elämänpääpiiri laajentui valtavasti. Ensin olimme monin tavoin mukana seurakunnan elämässä. Aika pian rinnalle tuli kuitenkin Hämeen Kansanlähetys, Käkelät muistelevat.

Valto kulki paljon Hämeen alueen seurakunnissa puhujana. Kansanlähetyspiirin toiminnanjohtaja keräsi joukon nuoria miehiä, jotka toimivat aktiivisesti maallikkosaarnaajina.

- Toiminnassa oli paljon hyvää", muistelee Valto, mutta omia tiukoja ja jyrkkiä asenteitaan hän muistelee sekavin tuntein.

Liisa mahdollisti Valton saarnamatkat hoitamalla lapsia ja kotia.

- Näin jälkeenpäin ajatellen lapset saivat liiankin tiukan kasvatuksen. Evankelinen, iloinen usko olisi heille ollut paremmin sopiva.

Yhteiskristillinen toiminta lähellä sydäntä

Avaran hengellisyyden kaipaus johti Valton vuosien ajaksi myös Suomen Gideonien toimintaan. Myös yhteiskristillisen mieskuoron, Viestiveljien, toiminnassa Valto ja Liisa ovat olleet mukana.

- Kuoro alkoi siitä, kun meillä kotiseuroissa mukana olleet rouvat pyysivät: "Laulakaapas pojat meille." Niin kuuden miehen porukka lauloi pari tuttua hengellistä laulua. Siitä se alkoi ja nykyisin mukana on yli 40 laulajaa.

- Kuorossa jokainen laulaa omalla äänellään, ei äänissä, mutta muuten vaan komiasti vanhoja tuttuja hengellisiä lauluja, toteaa Valto Käkelä pohjalaisella vaatimattomuudella.

Siionin Kannel

Evankelinen laulukirja Siionin Kannel oli Valtolle lapsuudesta tuttu ja tärkeä. Se toi heidät myös Evankelisen lähetysyhdistyksen toimintaan. Jo ensimmäisissä lauluseuroissa he kohtasivat yllättävän monia vanhoja tuttuja ja nimenomaan etelä-pohjalaisia. Ystävien kanssa oli luontevaa jatkaa yhteistä matkaa.

"Meille on tärkeää myös se, että Elyn suhteet paikalliseen seurakuntaan olivat alusta alkaen hyvät ja sujuvat", toteaa Valto Käkelä.

- Siitä syntyikin nykyinen käytäntö, jonka mukaan Elyn lauluseurat sijoitettiin enimmäkseen niihin viikonloppuihin, jolloin Kaukajärvellä tai Linnainmaalla ei ollut jumalanpalvelusta. Näin seurakunnat täydensivät paikallista seurakunnan toimintaa.

- Sitä toivoisimme, että osaisimme järjestää tilaisuuksia, joissa Jumalan armo Kristuksessa on kirkkaasti esillä. Kuulijat saisivat

Kuva Satu Kivisaari

lohdutusta sanasta ja Siionin Kanteleen ehtymättömästä aarteistosta. Kenenkään ei tarvitsisi kokea tulleen turhaan paikalle ja jokaisella olisi jotain annettavaa yhteiseksi ravinnoksi."

- Kirkon aarteista parhain on evankeliumi. Mutta ehkä kirkossa voisi käyttää maallikkoja vielä enemmän, eikä vain luottamustehtävissä, vaan myös evankeliumin julistajina ja monissa muissa tehtävissä viranhaltijoiden rinnalla.

Vähän kuin muistolauseena itselle ja muille Käkelät haluavat jättää laulun sanat:

*"Herra kutsuu niin kuin kerran:
"Tulkaa työhön jokainen. Pelto suuri, laiho laaja, kaikkia nyt tarvitsen."
"Varhain, myöhään etsii meitä: Sinulle on tehtävä. Vastaa silloin iloisesti: "Tässä olen, lähetä!"*

Kari Lähdesmäki

Tervetuloa juhliille!

"Onnellisia ne, joilla on mielessä pyhät matkat." Näin todetaan vapaasti käännettynä psalmissa 84. Suomen kesä on tuhansien tapahtumien aikaa. Kesällä vietetään myös monia hengellisiä juhlia. Lapuan tuomiokirkkoseurakunnalla on ilo isännöidä Evankelisen lähetysyhdistyksen kesäjuhlia kesäkuun kolmantena viikonloppuna. Niin juhlien järjestäminen kuin niihin osallistuminenkin vaatii vaivannäköä, mutta palkitsee myös monella tavalla. Toivon, että juhlat ovat monelle psalmin sanoin lähde, joka virvoittaa ja antaa siunauksen.

Lapuan tuomiokirkkoseurakunnan historia ulottuu itsenäisenä seurakuntana aina 1500-luvulle asti. Tänä vuonna tulee täyteen 60 vuotta tuomiokirkkoseurakuntana eli Lapuan hiippakunnan keskuspaikkana. Seurakunnan historiassa eri herätysliikkeillä on ollut vuosisatojen varrella suuri merkitys. Paikkakunnalla on järjestetty monien herätysliikkeiden valtakunnallisia kesäjuhlia, viimeksi herättäjäjuhlat pari vuotta sitten. ELYn haasteeseen järjestää kesäjuhlat Lapualla seurakunnan hallinto suhtautui alusta alkaen innostuneesti. Järjestelyt ovat sujuneet joustavasti, juhlaohjelma on jo valmiina, odotamme vieraiden saapumista. On ollut ilo työskennellä ELYn innostuneiden työntekijöiden ja jäsenten kanssa.

Kirkkomme samoin kuin seurakuntamme toimintalinjaus "Kohtaamisen kirkko" oli lähtökohtana juhlien teemalle: "Jumala kuulee". Kesäjuhlille tullaan kohtaamaan ystäviä, mutta myös kohtaamaan Jumalaa. Tärkeintä on evankeliumin sanoma, joka tuo meidän yhä uudestaan kaipaamaa armoa ja

iloa elämään. Näen evankelisen liikkeen erityistehtävänä evankeliumin ja pelastuksen ilon korostamisen ja luterilaisen uskon aarteiden esillä pitämisen.

Juhlien ohjelmassa on otettu erityisesti huomioon lapset, joille on järjestetty jokaiselle päivälle omaa ohjelmaa. Näin juhlille on hyvä lähteä koko perheen voimin. Ohjelma koostuu yhteisistä kirkkotilaisuuksista, messuista, konserteista ja vieläpä päästään seuraamaan oopperaesitystäkin. Lähetysasiakin on esillä ja ulkomaisina vieraina on paikalla muun muassa kolmekymmenhenkinen gospelkuoro Lapuan ystävyysseurakunnasta Unkarin Kiskörösistä.

Jumala kuulee! Alussa mainittu psalmi päättyy sanoihin: "Minun sieluni ja ruumiini kohottaa riemuhuudon, kun tulen elävän Jumalan eteen." Tällä mielellä tervetuloa kohtaamaan toisia kristittyjä ja Jumalaa Lapuan juhlille!

Matti Salomäki
tuomiorovasti

Lisätietoja juhlista

Satu Kivisaari, Elyn Pohjanmaan alueen aluesihtööri, p. 050 563 6079, satu.kivisaari@evangeliset.net

Ulla Latomäki, Elyn Pohjanmaan tiimin puheenjohtaja, p. 040 5300 110, ulla.latomaki@gmail.com
(Ota yhteyttä Ullaan, jos haluat ilmoittautua vapaaehtoistyöhön!)

Pekka Kiviranta, lastenkirjon pappi, p. 045 894 3760, pekka.kiviranta@evangeliset.net

Asuntovaunupaikkoja on

seurakuntatalon sisäpihalta. Hinta juhlien ajalta 35 €. Varaukset p. (06) 4385 230 tai 4385 231 (ark. 9-14, lisäksi ke 16-17). Asuntovaunuissa ei voi käyttää sähkölämmitystä.

Seurakuntatalon ravintola

avoinna juhlaohjelman tauoilla. Katso tarkemmat ajat viereiseltä sivulta. **Ruoka- ja kahvilipuja** infopisteestä (seurakuntatalo ja kirkon eteinen). Lounas aik. 10 €, lapset 4-15v 5 €, alle 4v ilmaiseksi. Kahvi ja pulla 4 €.

Juhlien ajan Tapulikahvilasta ja seurakuntatalon telttakahviloista

saa kahvia, virvokkeita, jäätelöä, leivonnaisia, lettuja, grillimakkaraa ja pyttipannua.

Aartenetsintää lapsille juhlien ajan. Ohjeet ja palkinnot info-pisteeltä!

Katso lisää:

www.lapuantuomiokirkkoseurakunta.fi
www.evangeliset.net

JUMALA KUULEE

17.-19.6.2016

Evangeliset kesäjuhlat

Lapuan tuomiokirkossa, Kosolankatu 3

Kesäjuhlien ohjelma

Perjantai 17.6.

16.30 Talkoolaisten info-ilta seurakuntatalon alasalissa. Ulla Latomäki, Antero Rasilainen, Pekka Kiviranta, Satu Kivisaari, srk:n työntekijöitä.

18.00 "Suuressa sylissä". Pikkukansan messu seurakuntatalon yläsalissa (Johanna Vuorenmaan lauluista koottu uutuusmessu). Lastenjuhlien oma pappi Pekka Kiviranta, lastenohjaajat ja lasten lauluryhmä.

19.00 Jumala kuulee-ilta Sanalle, rukoukselle ja musiikille tuomiokirkossa Kaupunginjohtaja Arto Lepistö, Erja Kalpio, Ulla Latomäki, Outi Hakala & runoryhmä, Elyset ja Tuomaskuoro. Esirukouspalvelu.

20.15 ILTAKAHVIT TAPULISSA

21.00 Urkukonsertti tuomiokirkossa

Marko Koskinen, urut. Riitta Jukkola, sopraano. Vapaa pääsy, ohjelma 10 €.

Lauantai 18.6.

10.30 Urkusatu tuomiokirkossa

Jännittävä tutkimusmatka urkujen maailmaan Riitan ja Minnan kanssa. Kesto 30 min.

12.00 Hyvien kohtaamisten juhla tuomiokirkossa

Antero Rasilainen, Matti Salomäki, Satu Kivisaari, "Myrskyn keskellä" keppinukke-esitys, Tenavakuoro, No Tune Brothers.

14.00, 14.30 ja 15.00 "Herää Samuel!"

Pieni hartaushetki lastenkirkossa Pekka Kiviranta

13-14.30 LOUNAS SEURAKUNTATALOSSA,
KAHVIOT AVOINNA

14.30 Kohtaamisia maailmalla-tilaisuus tuomiokirkossa

Eeva ja Jari Vähäsarja (Medialähetys Sanansaattajat), Pia ja Tero Ruotsala (Suomen Lähetysseura), Marja-Liisa Leskelä, Antero Rasilainen ja Modus-kvartetti.

14.30-15.45

Lähetysaiheiset toimintapisteet lapsille

Koululaiset Wanhalla apteekilla -EA-piste -norsupallo

-videotervehdys läheteille -nikkarointipiste

Alle kouluikäiset seurakuntatalon päiväkerhotiloissa

(käynti sisäpihan kautta) -askartelua (pieni tulitikkuraimu)

-vapaata leikkiä sisällä ja ulkona -postia läheteille

-satunurkkaus

15.45 KAHVITAUKO

16.00 ja 16.30 "Äidin antamat eväät"

Pieni hartaushetki lastenkirkossa Pia ja Tero Ruotsala

16.30 Raamattutunti "Jumala kuulee" tuomiokirkossa

Lapuan hiippakunnan piispa emeritus Jorma Laulaja, musiikkia

17.00 "Kaksi pientä kättä". Koko perheen musahetki Wanhalla Apteekilla lastenohjaajat

17.15 KAHVITAUKO

18.00 Siionin Kannel-messu tuomiokirkossa. Saarna Pekka Kiviranta, liturgi Laura Lahdensuo, kanttori Riitta Jukkola, urkuri Marko Koskinen, Tuomiokirkon kuoro, gospelkuoro Gospel Kotkat Unkarin ystävyysseurakunnasta. Radiointti Yle Radio 1. Kaikki hyvissä ajoin kirkkoon!

19.30 KAHVITAUKO

21.00 Huutolaistytön laulu-kirkko-ooppera tuomiokirkossa.

Hinta 25 €. Ooppera kuvaa nälkävuosien 1867-68 aikaa maassamme ja erityisesti huutolaislasten huutokauppaa 2.1.1868. Tuolloin samassa huutokaupassa myytiin "vähiten tarjoaville vastahakoisille talollisille" yhteensä 299 lasta. Kaikkiaan huutokaupattavia oli 401. Oopperassa seurataan kahden huutolaistytön tarinaa, mutta myös rovin ristiinaitausta. Synkyydestä huolimatta ooppera antaa myös toivoa. Kaiken kurjuuden läpi heijastaa myös toivo paremmasta. Sopii myös lasten katsottavaksi.

Käsikirjoitus ja ohjaus: Tapio Parkkinen, musiikin sävellys ja sovitukset: Pentti Tynkkynen ja Jukka Hovila. Oopperan tuottaa Maaseudun Taiteellinen Teatteri ry, vastuullisena tuottajana Kauno Perkiömäki. Ks. juttu sivulla 20.

Sunnuntai 19.6.

8.30 Aamuseurat tuomiokirkossa

Marketta Veikkola, Raimo Mäki, urkuri.

10.00 Messu tuomiokirkossa Saarna Erja Kalpio, liturgi Matti Salomäki, kanttori Riitta Jukkola, urkuri ja gospelkuoro Gospel Kotkat Unkarista.

10.00 "Minne menet, Joona?" Toiminnallinen sunnuntaipyyhis lastenkirkossa ja päiväkerhotiloissa Seurakunnan pyhäkoulunopettajat

11.30-13.00 LOUNAS

13.00 ja 13.30 "Turvallisesti yhdessä"

Pieni hartaushetki lastenkirkossa Pekka Kiviranta

13.00 Pääjuhla tuomiokirkossa Matti Ahon raamatunopetus "Jumala kuuntelee", Ulla Latomäki, Antero Rasilainen, Matti Salomäki, Pekka Knuutti, Lakeus-kvartetti. Viestikapulan vaihto, mukana kesäjuhlien 2017 edustaja.

14.30-15.30 KAHVI

Lapualla lapset juhlivat omassa kirkossa

Lapualla Virranniemen pappilan pihapiirissä on viehättävä lastenkirkko, joka rakennettiin pyhäkoulutyön saamalla testamenttilahjoituksella vuonna 2010 ja vihittiin käyttöön kesällä 2011. Sen jälkeen siellä on pidetty kesäsunnuntaisin pyhäkoulua. Myös seurakunnan päiväkerhot ja avoimet päiväkerhot hyödyntävät tilaa hartaushetkissään. Lastenkirkon pyhiskesä alkaa 5.6. ja jatkuu 14.8. asti joka sunnuntai klo 10-11 juhannusta lukuun ottamatta.

Evangelisten kesäjuhlien aikana lastenkirkossa on useita hartaushetkiä ja pyhiksiä.

- Olemme varhaiskasvatuksen tiimin ja vapaaehtoisten kanssa suunnitelleet monenlaista mukavaa ohjelmaa niin pienille lapsille, koululaisille kuin koko perheellekin. Odotamme innolla

juhlia ja toivotamme kaikki juhlaivieraat tervetulleeksi mukaan. Erityisesti lastenkirkkoon kannattaa jokaisen tutustua, sillä se on yksi seurakuntamme aarteista, kertoo **Liisi Saarimaa**.

Lastenkirkon kalustukseen kuuluu kymmenen pientä kirkonpenkkiä, kirkonkellot, alttaripöytä, virsikirjat, ehtoollisvälineet ja polvistumispennit sekä virsikirjahylly. Virsinumerotaulun ovat tehneet lastenohjaajat "ison kirkon" taulun mallin mukaan. Numerot kiinnittyvät magneeteilla, jotta lasten on helppoa hoitaa suntion tehtävää. Istumapaikkoja on 30 lapselle. Altaritaulun on tehnyt lapualaistaiteilija **Panu Hemminki** ja siinä Jeesus on siunaamassa lapsia pohjalaisessa pihapiirissä.

Minna Ylimäki-Hemminki

Lastenkirkko sijaitsee Virranniemen pappilan pihapiirissä paikalla, josta on suora näköyhteys tuomiokirkkoon.

Pikkukansan messussa ilo on tarttuvaa!

Johanna Vuorenmaan tekemistä lastenlauluista on syntynyt Pikkukansan messu, jonka esiintyminen on evankelisilla kesäjuhlilla Lapualla seurakuntatalon yläsalissa perjantaina 17.6. klo 18. Mukana tässä koko perheen messussa on 11 iloista ja tarttuvaa lastenlaulua, kuten Maasta se pienikin ponnistaa, joka on messun aloitus- ja lopetuslaulu:

Maasta se pienikin ponnistaa suuren tarhurin tarhassa. Tarhuri tarhassa juuria vahvistaa niin pienistä kasvaa suuria. Valoa, lämpöä ja raikasta vettä niin paljon pienille juurille että pikkuiset lehdet korkealle kohoaa. Rakkautta, hellää huolenpitoa. Ravinnoksi paljon kauniita sanoja. Niillä se taimi kasvaa ja vahvistuu.

- Laulujen tarinat eivät synny pianon äärellä vaan eri tilanteista ja usein työtä varten, kertoo seurakunnan lastenohjaajana työskentelevä Johanna Vuorenmaa.

- Testaan lauluja lapsille ja otan ne käyttöön jos huomaan, että laulujen tarinat toimivat ja lapset innostuvat.

Johanna odottaa jännityksellä Pikkukansan messun ensi iltaa.

- Toivon, että siitä tulee musiikillinen ja hengellinen elämys ja että se jatkaa elämäänsä myös muissa seurakunnissa. Ainakin Ylistarossa sitä on luvattu kokeilla, hän kertoo.

Johanna Vuorenmaa aloitti laulujen riittelyn neljä vuotta sitten, jonka jälkeen pöytälaatikkoon on kertynyt 50 tarinallista lastenlaulua.

-Alussa kokeilin ja testailin lauluja lapsilla ja rohkeutta tuli lisää kun laulut pärjäsivät kilpailuissa.

Kaksi Johannan laulua on mukana Salon sävellyskilpailun finaalissa 10.6.2016. Viime vuonna hänen laulunsa valittiin yleisön suosikiksi.

Minna Ylimäki-Hemminki

Johanna Vuorenmaa nappasi Vilhelmi Tuomaalan mukaan laululeikkiin pitämässään Vauvamusa-kerhossa, jossa Johannan laulut ovat lasten suosiossa.

Jännittävä urkusatu lapsille Lapuan tuomiokirkossa

Viidakon suurin urkutaitelija Leopold Leijona saapuu Lapuan evankelisille kesäjuhlille antaakseen eläimellisen urkukonsertin lapsille lauantaina 18.6. Kuinka ollakaan, joku on jättänyt porkkanoita kirkkoon ja jäljet johtavat parvelle, jossa urkujen jalkiossa kyyhöttää ujoinen Onneli-pupu, joka on aina haaveillut urkuihin tutustumisesta. Mitä tapahtuu, kun maailman mahtavin urkuleijona ja arka metsäjänis kohtaavat urkujen äärellä? Suomen suurimpia urkuja esitellään lapsille lauantaina 18.6. klo 10.30 Lapuan tuomiokirkossa urkusadun kautta.

Mahtava Leopond Leijona ja ujoinen Onneli-pupu seikkailevat urkusadussa.

Lastenkirkon alttarimaalauksessa on paljon lapsia kiinnostavia ja keskustelua herättäviä yksityiskohtia.

Ilmoittaudu mukaan!

**Kaikenikäisten
Aarrearkku
-leiri Karstulassa 27.-29.6.2016**

Hinta aikuisilta täysihoidossa 110 €/ma-ke, lapset 6-12v. 90 € ja alle 6v. 70 €, sisälennus -10 % leirin hinnasta.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

Satu Kivisaari satu.kivisaari@evankeliset.net tai p. 050 563 6079
Karstulan Evankelinen Opisto
kansanopisto@keekarstula.fi tai p. (014) 5252 200
Ilmoittautumiset 8.6.2016 mennessä.

Vielä muutama paikka vapaana!

*Veikko Pyykönen (vas) ja Antero Rasilainen
Elyn vuosijuhlilla Tampereella 16.4.2016.
Kuva Timo Keski-Antila*

Runoissa sykkivät elämän tunnot

- Runot ovat olleet minulle tärkeitä lapsuudesta asti. Pienestä pitäen olen runoja lukenut ja paljon myös kirjoittanut, kertoo salolainen **Raija Laine**.

- Aikanaan omien lasten kasvuun liittyi omat kysymyksensä ja ne tunnot minä purin runoihin. Samoin sairaudet ja menetykset, läheisten ihmisten kuolema. Raskaista asioista puhuminen on hyvä asia, mutta kirjoittaminen on minulle vielä enemmän. Vaikka kirjoittamissani runoissa on myös elämän kauneutta, monissa runoissa on taustalla kuitenkin kipu.

Kuva Pekka Kiviranta

Raija Laineen tie maailmalle lähti Karjalasta, Simpeleeltä. Ensimmäisestä evakkomatkasta Raija ei muista mitään, varhaisimmat muistot kodista ovat välirauhan ajalta, kun oli muutettu takaisin ja rakennettiin. Sitten tuli uusi lähtö, ja koti jäi lopullisesti rajan taakse, n. 6 km rajasta.

- Me tulimme Karinaiisiin ja koti, johon meidät sijoitettiin, oli hyvä. Perheessä oli nuori isäntä, mutta siellä oli myös evankelinen pappi, joka opetti minullekin Siionin Kanteleen lauluja. Hän antoi minulle kuvan siitä, mitä evankelisuus on.

Sitten tie vei Marttilaan, jossa evankelisuus oli vahvaa ja myös nuoret otettiin hyvin mukaan toimintaan. Se merkitsi paljon Raijan koko elämää ajatellen. Kuusjoen kautta tie vei Muurlan opiston oppilaaksi ja perheen perustamiseen.

- Valmistuin perushoitajaksi. Alkuun olin kotona, meillä oli pieni maatila Salossa, lähellä Perttelin rajaa. Perttelin vanhainkodista sitten löytyi minulle työ ja siellä olin aina eläkkeelle siirtymiseeni asti.

Elämän synkkiä varjoja

Pian eläkkeelle jäämisen jälkeen Raija Laineen puoliso sairastui ja kuoli sairauden myötä vuoden kuluttua. Puoli vuotta tämän jälkeen kuoli heidän poikansa.

- Vaikka mielestäni olen luonteeltani valoisa, jäi näistä tapahtumista kuitenkin tuonne sisimpään määrätty alakuloisuus. Puolisoni kuoleman jälkeen teinkin runokirjan, jonka runoihin niitä tunteja sain puretuksi.

- Pojan kuoleman jälkeen ensimmäinen ajatus oli: Ei minulle voi tapahtua tällaista. Mutta varsin pian tuli mieleen vastakkainen ajatus: Miksei minulle voisi näin käydä.

Sitä Raija Laine on pohtinut paljon, miten vaikea meidän on puhua elämän suurista asioista. Miten voi esimerkiksi puhua lasten kanssa puolison kuolemasta. Sillä ainakin joitakin tuntuu ahdistavan se, jos äiti alkaakin itkeä keskustelun aikana.

- Minulle oli hieno hetki, kun tyttärenpoikani, jo aikuistuva nuori mies, tuli jokin aika sitten luokseni ja halusi keskustella enonsa kuolemasta. Hän rohkeni puhua ja kysellä vaikeista asioista. Minulle oli iso lahja se, että saatoimme niin luontevasti siitä keskustella. Eikä hän tuntunut hämmentyvän siitäkään, vaikka isoäitiä keskustelun aikana itketti. Me saimme puhua tärkeistä asioista.

Läheisen ihmisen itsemurha on useimmiten tabu, asia, josta ei voi keskustella. Monesti siihen liittyy myös häpeä ja syyllisyys. Läheiset kysyvät itseltään, miksi en osannut olla läheiseni tukena, miksi en huomannut etukäteen asioita. Vaatii aikaa käydä nämä asiat läpi ja löytää tie tasapainoon, vaikka ikävä ja monet kysymykset jäävätkin pysyviksi seuralaisiksi.

- Taivaan portilla tarvitaan armo ja armahdus. Kuukaan ei ilman sitä siinä tilanteessa pärjää.

Miksi emme keskustele?

Raija Laine on vanhenemisen myötä paljon miettinyt uskon ja kiusauksiin liittyviä asioita.

- Aikaisemmin kuvittelin, että uskon elämän alueella vanheneminen tarkoittaa myös tietynlaista seesteisyyttä. Ajattelin, että kiusaukset ja epäilykset jäävät taakse ja päällimmäisenä on luottamus ja turvallisuus.

- Mutta ei se ainakaan kaikkien osalta näin ole. Aina mieleen nousee epäilyksiä, kysymyksiä siitä, mihin minä oikeastaan uskon, vaikka tiedon tasolla tiedänkin, mitä on kristillinen toivo. Ja kuitenkin usko Jumalaan on ainoa asia, jonka varassa mennään eteenpäin.

- Mielessäni olen kysellyt, miksi tulee epäilyksiä. Eikö niistä koskaan pääse eroon?

Sitä Raija Laine toivoisi, että me kristittyinä rohkenimme keskustella myös näistä asioista.

- Kovin vähän on niitä, joille voi uskon vaikeuksista puhua. Niistä ei ehkä rohjeta puhua. Kuitenkin ajattelen niin, että olisi tärkeä voida nämäkin asiat jakaa toisten uskovien kanssa. Miksi me emme keskustele uskonasioista, henkilökohtaisista tuntemuksista, Raija kyselee itseltään ja samalla toisilta.

Raamatun selkeä ohje kuitenkin on, että meidät on kutsuttu kantamaan toinen toistemme taakkoja. Jaettaessa surut puolittuvat ja ilot kaksinkertaistuvat. Seurakunnan keskellä me voimme olla toinen toisillemme tukena ja apuna. Toisinaan sitten tarvitsen sitä, että saan apua toiselta. Sisarina ja veljinä samassa Jumalan perheessä.

- Tärkeintä minulle kuitenkin on luottamus Jumalaan, johdatukseen. Kaikki se, mitä Jeesus on meidän puolestamme tehnyt. Entistä tärkeämmäksi on tullut myös se, että saan kuulla uudestaan ja uudestaan Jumalan sanaa, toteaa Raija Laine.

Pekka Kiviranta

*Haloo, haloo Taivaan Isä,
tässä sua lähestyn.
Mitä! Linja onkin varattu,
"odotathan hetkisen."
Haloo haloo Taivaan Isä,
jospa nyt jo vastaisit.
Ei, Ei - linjalla on muitakin,
"yritäthän uudelleen."
Haloo, haloo - nyt linjalla on häirintää.
Sitten aivan selvästi,
"Etkö muista:
asiasi onhan kyllä vireillä."
Haloo, haloo Taivaan Isä,
minä aivan unohdin,
turhaan, turhaan hätäilin,
onhan asiani jo vireillä.
Haloo, haloo Taivaan Isä,
saanhan silti soitella,
lähetellä viestejä,
olen vielä matkalla.*

Raija Laine

ELYn retkeläiset Hilikka, Matti ja Raija, Hetan Kodan maisemista kutsuvat salolaisia Evankelisille kesäjuhille Lapualla 17.-19.6. "Jumala kuulee".

Kuva Satu Kivisaari

Radiotyötä ympäri maailmaa

Eeva ja Jari Vähäsarjan työ koskettaa suurta määrää ihmisiä hyvin laajalla alueella. Kaksi ja puoli vuotta he ovat työskennelleet Wienissä kansainvälisen medialähetysjärjestö Trans World Radion (TWR) palveluksessa. TWR lähettää kristillisiä ohjelmia ympäri maailmaa 230 kielellä.

Opiskeluaikana syttynyt innostus lähetystyöhön johti heidät ensin kuudeksi vuodeksi Senegaliin Suomen lähetysseuran läheteinä. Sen jälkeen vierähti parikymmentä vuotta Suomessa.

Kun sitten tyttäret lähtivät opiskelemaan, avautui Eevalle ja Jarille ovi lähetystyöhön uudelleen. Heille sopiva paikka löytyi TWR:n palveluksessa ja sen yhteistyökumppani Medialähetys Sanansaatijat (Sansa) toimii lähettävänä järjestönä. ELYn ja Sansan sopimuksen mukaan Vähäsarjat ovat myös ELYn lähetejä.

Radio kuuluu kaikkialla

TWR:n työnä on välittää evankeliumi kuulijoille radion ja muun median välityksellä.

Jari kuuluu eri maista tulleiden teknisten ammattilaisten tiimiin, jonka vastuulla on se, että tekniikka mahdollistaa ohjelmien seuraamisen eri puolilla TWR:n laajaa Euroopan aluetta. Erityisvastuuna Jarilla on huolehtia siitä, että projektit saadaan ajallaan tehdyksi ja että työkuorma jakautuu tasaisesti työntekijöiden välillä. Lisäksi Jari on ollut tiiviisti mukana eri yhteistyökumppaneille räätälöityjen älypuhelinsovellutusten tekemisessä. Erityisesti pakolaisia ajatellen TWR on kehittänyt Refugee Bridge –sovelluksen, jonka voi ladata puhelimeen kaikkialla Eurooppassa. Se sisältää kristillisiä radio-ohjelmia arabiaksi ja farsiksi. Sisältöä kehitetään jatkuvasti ja suunnitelmissa on mm. musiikin ja videoiden sisällyttäminen sovellukseen.

Työtä naisten puolesta

Eeva Vähäsarjan työ keskittyy TWR:n Euroopan Hanna-työhön.

Hanna-työ lähti liikkeelle erään naisen lupauksesta. TWR:n brasilialainen lähetystyöntekijä Marli Spieker näki parikymmentä vuotta sitten Singaporessa asuessaan päästä varpaisiin asti mustaan pukeutuneen naisen. Vain silmien kohdalla oli verkko. Tukahduttavan kuumana päivänä tämä nainen kulki

Jari päivittämässä satelliittilaitteistoa lähettinasemalla.

vilpoiseen kesäpaitaan pukeutuneen miehensä perässä. Naisen näkeminen kosketti Marlin sydäntä ja hän rukoili Jumalalta: "Teen mitä vain haluat, että tuo nainen pääsisi sinun valoosi." Rukoillessaan ja Raamattua tutkistellessaan hän ymmärsi mitä hänen oli tehtävä: aloitettava rukoustyö maailman naisten puolesta. Työmuoto sai nimensä Vanhan Testamentin rukoilevasta naisesta Hannasta.

Vuosia radio-ohjelmia tehneenä Marlille oli selvää, että hän halusi aloittaa erityisesti naisille suunnatut radio-ohjelmat. Hanna-työn peruspilareita ovatkin kuukausittain ilmestyvä rukouskalenteri, radio-ohjelmat, eri puolilla maailmaa asuvien naisten tilanteesta kertominen sekä käytännön avustustoiminta. Tällä hetkellä Hanna-esirukoilijoita on 50 000 yli 125 maassa ja Naiset toivon lähteellä – radio-ohjelmia lähetetään yli 70 kielellä.

Eeva oli ollut mukana Hanna-työssä jo Suomessa ja nyt hänelle avautui tehtävä TWR Euroopan Hanna-työssä. Eevan tehtäviin kuuluu eri maiden Hanna-koordinaattorien rohkaiseminen, heidän puolestaan rukoileminen sekä työstä kertovien raporttien vastaanottaminen ja edelleen lähettäminen Hanna-työtä tukeville yhteistyökumppaneille. Suomalai-

Syysretki Itä-Suomeen 2.-4.9.2016

"Tuu kattomaan miten hauskannäköiset naiset muuttuu haaskannäköisiksi!"

Lähde mukaan syysretkelle Itä-Suomeen. Punkaharjun upeat kansallismaisemat harjuineen sekä Saimaan vesistöt saarineen kutsuvat retkeilijöitä luonnonkauniiseen Savon sydämeen. Matkallamme vierailemme Punkaharjun ja Sulkavan seurakunnissa, jossa osallistumme päiväseuroihin ja ELYn kirkkopyhään. Vierailemme myös Suomen suurimmassa puukirkossa Kerimäellä ja tutustumme Savonlinnan nähtävyyksiin, joista paikalliset viäräleuvat ovat osa perinnemaisemaa :) Ollaan siis oikeitten immeisten synnyinsijoilla.

Majoittautuminen on Savonlinnan kristillisellä opistolla, jossa vietämme lauantaina yhteistä iltaa iltaohjelman ja saunomisen merkeissä. Matkaoppaana ja savolaisuuden tulkkeina ovat Elyn työntekijät Erja Kalpio Itä-Suomesta ja Satu Kivisaari Etelä-Pohjanmaalta.

Matkan hinta 190€/hlö (sis. matkat, majoittautumiset, aamupalat ja 1-2/ruokaa/päivä, vierailut).

Matkareitti: Kurikan srk-talo klo 10, Seinäjoki, Lakeuden risti klo 10.30, Lapua, Shell Tamppari klo 11, Alavuden srk-talo klo 11.45, Virrat 12.15. Jatkamme Jyväskylän tai Tampereen kautta (lähtijöiden mukaan) kohti Pieksämäkeä, jossa menomatkan vierailukohde.

Lisätietoja ja sitovat ilmoittautumiset 27.6. mennessä

p. 050 563 6079/Kivisaari

set hannat tukevat Naiset toivon lähteellä-radio-ohjelmien lähettämistä kahdeksalla kielellä Intiassa, Indonesiassa, Kambodzassa ja Turkissa.

Hanna-työssä tehdään myös tietyille kohderyhmälle räätälöityjä ohjelmia. Eeva on ollut mukana ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreille suunnatun "Kätketyt aarteet"-ohjelman tuottamisessa. Työn tavoitteena on auttaa uhreja pääsemään uuden elämän alkuun ja löytämään elävä yhteys Jumalaan. Tässä Kätketyt aarteet-audiodraama on odotettu ja tärkeä työkalu.

Esirukousten kannattelemina

Eeva ja Jari viettävät kesän ja syksyn aikana runsaasti neljä kuukautta Suomessa vierailien seurakunnissa ja kristillisten järjestöjen tilaisuuksissa kertomassa työstään. Syyskuun lopulla he palaavat Wieniin. He ovat kiitollisia esirukouksista ja taloudellisesta tuesta, jotka mahdollistavat heidän toimimisensa medialähetystyössä.

Eeva Hanna-konferenssissa Portugalissa.

Vain 150 vuotta sitten

Suurina nälkävuosina 1866-68 maamme koettelivat taudit ja nälänhätä. Tuhannet vaelsivat paikasta toiseen pyytäen ruokaa ja muuta apua. Lasten osana oli usein tulla huutolaiseksi, varsinkin jos vanhemmat olivat jo menehtyneet. Apua ei ollut saatavissa kunnalta eikä seurakunnalta. Kukaan ei ollut ulkopuolinen. Jokainen joutui vastaamaan tekemisistään.

Lapsia myytiin huutokaupalla ostajille, jotka pienimmällä summalla suostuivat heitä ottamaan. Tämä tapa jatkui vielä pitkälti 1900-luvun alkupuolella useilla paikkakunnilla, vaikka se oli kiellettyä.

Kirkko-ooppera Huutolaistytön laulu kertoo tästä tilanteesta. Suurin vastuu oopperassa on rovestilla, joka jatkuvasti kysyy, mitä minä olisin voinut tehdä toisin, kun samassa huutokaupassa 2.1.1867 myytiin 299 lasta "vähiten tarjoaville, vastahakoisille talollisille". Vaihtoehtoja ei ollut.

Huutolaistytön laulu on **Maaseudun Taiteellinen Teatteri ry:n** tuottama. Edellinen hengellinen kansanooppera "Maan korvessa kulkevi" kertoi evankelisen ja

syvällisesti uskovan, vammaisen kansanperinteen kerääjän, Martti Myllyharjun, elämäntarinan. Elämänriikkaus ei ole mammonassa, vaan niissä pienissä asioissa, jotka tuovat meille tyydytystä. Niin oli Martinkin kohdalla.

- Oopperamme lähtevät yhteisöllisyydestä. Se on voimavaramme. Se sitoo niin sanan kuin sävelen kokonaisuudeksi, jonka jokainen esiintyjä voi lavalla kokea. Parhaimmillaan se on silloin kun sama yhteisöllisyys on aistittavissa myös yleisössä, toteaa oopperan tuotannossa tiiviisti mukana ollut **Kauno Perkiömäki**.

- Esiintyjien keskuudessa yhteisöllisyys on nähtävissä myös siinä vastuussa, jota jokainen kokee toisestaan. Kokonaisuus on tärkeintä ja vain yhdessä onnistumme.

Huutolaistytön laulu kertoo asioista yksityisen henkilön kokemina. Oopperan lähtökohta on tosi ja historiallinen. Joku on todella elänyt nuo vaikeudet. Ja usein vielä raadollisemmin kuin teatterin keinoin niitä voi esittää ja yleisölle välittää.

- Ehkä oma mielenkiintoni meneisiin asioihin on johtanut siihen, että kansanoopperamme kuvaavat asioita, jotka ovat usein unohdettuja. Niin ehkä myös seuraavassa kansanoopperassa, johon aineiston kerääminen on meneillään. Siinäkin yksityinen ihminen ja hänen elämänvaiheensa ovat keskeisiä. Niistä on aina myös jostain opittavaa, toteaa Kauno Perkiömäki.

Huutolaistytön laulun esitys Tampereen tuomiokirkossa 16.4.2016. Kuvat Mikko Palomäki

Elämän seinustalla

*Minä tarvitsen vain
sinua Jumala,
rauhani on sinun rauhaasi.
Elämän pelkoni ei väisty,
huomisen murhe jää ennalleen.
Nautinnonhaluni on
lihani puumerkki
ja itsekkyyteni seitti
ympäröi olemustani.*

*Mutta sinun rauhasi
on minunkin rauhani.
Se on kattona kaiken yllä.
Se on purjeena tuulien tulla ja
aurinkona kissankellojen
kukkia elämän seinustalla.*

Anneli Lähdesmäki

Huutolaistytön seuraava esitys
ennen Lapuan esitystä:
**Kuhmalahden kirkko
la 11.6. klo 16**

49. Sulkavan Suursoudut 7.-10.7.2016

Lähde mukaan ELYn joukkueeseen Sulkavan suursoutuihin 7.-8.7.2016

Soutu on siis kaksipäiväinen, letkeä ja rento
tapahtuma. Matkaa kertyy 70 km.

Kustannukset n. 100 €

Lisätietoja Erjalta, p. 045 675 8917

Vielä ehdit mukaan! Lähde Solovetskin luostari- saarelle 3.-9.8.2016

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

Hannu Mäenpää

p. 040 513 0861, hannu.maenpaa@evl.fi

Alustava hinta 980 €/2hh
Katso alustava ohjelma:
www.evangeliset.net

*Matkalla mukana
Elystä pääsihteeri
Antero Rasilainen*

Kuva Urpo Vuorenoja

Kuva Timo Keski-Antila

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Toukokuussa

La 28.5. Salo, Pertteli (Somerontie 715), Mökkiseurat klo 16 Mökkiseurat Ulla Virtaperkon mökillä. Martti Santakari, Pentti Virtaperko.

Ma 30.5. Kokkola, Lähetysseppi (Läntinen kirkkokatu 19), klo 10-14, vastuuvuorossa Elyn ystävät.

Ti 31.5. Alavus, srk-talo (Kirkkotie 7), Sionin Kannel-seurat klo 13. Sirpa Keski-Antila, Aino Siljamäki.

Kesäkuussa

Ke 1.6. Lapua, srk-talo, Juhlaseurat klo 18. Matti Salomäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, Riitta Jukkola.

Pe 3.6. Siilinjärvi, vapaasrk, Israelilta klo 18.

Ti 7.6. Kokkola, Lähetysseppi, klo 10-14, vastuuvuorossa Elyn ystävät.

Pe 10.6.

- **Alahärmä**, Ruskoranta (Haaruskankaantie 216), klo 10-16 Isovanhempilapsenpäivä "Kuule Isä taivaan". Ohjelmassa perinneleikkejä, askartelua, rukouspolku, lauluhetki, päiväseurat, sauna- ja uintimahdollisuus, tarjottua. Ilmoittautumiset Sadulle 6.6. mennessä.

- **Ruokolahti**, Jaakkiman opisto, Heparalaisten tanssin leiri (10.-12.6.), Raamattuopetus Erja Kalpio.

Su 12.6. Ilmajoki, Myllylampi (Lahdentie 152), Seurat klo 13. Kari Mantere, Riikka Setälä, Sirpa Keski-Antila.

Ti 14.6. Ilmajoki, Myllylampi, Keräkerhon ja Ely-ystävien perinteinen kesäretki Myllylammelle. Saunomista, uintia, laulua, yhdessäoloa, arpoja, kahvit, lätyt, makkarat. Yhteislähtö Kurikasta Kanttuurin pihasta klo 12.

17.-19.6. Evankeliset kesäjuhlat Lapualla. Ks. tarkemmat tiedot s. 12

27.-29.6. Aarrearkkuleiri Karstulan Ev. opistolla

Heinäkuussa

Su 3.7. Alahärmä, Ruskoranta (Haaruskankaantie 216), klo 17-21 Maak. naistenilta. Elämän kertomaa naiselta naiselle - runoilija, lehtori Sointu-Sisko Parviainen Seinäjoelta. Pieni hetki liikunnan iloja - työfysioterapeutti Päivi Sillanpää. Nissin kööri lauluryhmä Lappajärveltä, iltamessu - Ulla Latomäki, Satu Kivisaari. Klo 17 tarjoilut, kirja- ja korttipöytä, arvontaa.

Ti 5.7. Kurikka, Tapulinnurkka (Kurikantie 13), Elyn kesätori klo 10-14. Satu Kivisaari

Ke 6.7. Alavus (Kirkkotie 7), Tapuliseurat klo 19. Terttu Ala-Heikkilä

To 7.7. Sulkava, srk-talo, Soutuseurat klo 19. Erja Kalpio, Satu Kivisaari

Su 17.7. Virrat (Sirppiniementie 246), Mökkiseurat Liisi ja Leo Norjalla klo 15. Hannu Haukkala, kesäteologi, Satu Kivisaari.

Su 24.7. Ylistaro, kirkko, Siionin Kannel-messu klo 10 ja seurat, saarna Aulis Harju, lit. Marketta Veikkola.

To 28.7. Lapua, Seppämestari, Juhlaseurat klo 18. Ulla Latomäki, Laura Lahdensuo

Ilmoita

järjestettävistä tapahtumista Elyn toimistoon yhteistä lehteä ja Elyn kotisivujen tapahtumakalenteria varten

ely@evankeliset.net tai

p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein)

Huom!

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomat-lehden 5.8.2016 mennessä, kiitos. Elysanomat 4 ilmestyy n. 29.8.2016

Su 31.7. Pälkäne (Pohjoispääntie 47, Luopioinen, Raiskion perinnetorppa), kesäseurat Juhani ja Pirjo Husan luona klo 14. Sanaa rovasit Husa, Kattaja ja Kiviranta sekä Pälkäneen srkn työntekijä. Yhteislaulua Siionin Kanteleesta.

Elokuussa

Ke 3.8.

- **Alavus** (Kirkkotie 7), Tapuliseurat klo 19. Aulis Harju, Anna-Maija Potinkara.

Kiitos

Vesa Väättäinen 70v

Syntymäpäiväseuroja vietettiin 20.3.2016 Lohjalla. Lahjanne Elyn työlle tuotti 690 €.

Kiitos sulle, Jumalani, armostasi kaikesta, jota elinaikanani olen saanut tuntea.

Kiitos sulle kirkkahista, keväisistä päivistä.

Kiitos myöskin raskahista syksyn synkän hetkistä.

SK 346

Kuva Väättäinen

- **Kurikka**, kirkko, kesäkirkko klo 19. Mikko-Matti Rinta-Harri

Su 7.8. Hamina, Kannusjärvi (Näkintie 362), pihaseurat Näkillä klo 18. Tuula Sääksi, Emilia Turpeinen, Pirkko Tulokas, kanttori Pekka Soranummi.

Su 14.8.

- **Hyvinkää**, kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 10. Kosti Kallio, Erja Kalpio.

- **Loimaa**, kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 10, saarna Antero Rasilainen.

- **Alahärmä**, Ruskoranta (Haaruskan-kaantie 216), klo 17-21 Miestenilta. Jussi Jouppila, Pekka Kiviranta, Matti Aho, Raavaat miehet-kuoro Alajärveltä. Pieni hetki liikunnan iloa - työfysioterapeutti Päivi Sillanpää. Saunat, kahvi ja makkaratarjoilut alk. klo 17.

Su 21.8.

- **Ilmajoki**, kirkko ja srk-talo, Elyn maak. kirkkopyhä, messu klo 10, saarna Pekka Kiviranta, lit. Asko Kantola, Heini Kataja-Kantola. Juhla jatkuu ruokailulla ja päiväseuroilla.

- **Kauhajoki**, kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 15, saarna Pekka Kiviranta.

Ma 22.8. Tampere, Messukylän vanha kirkko (Kivikirkontie 2), Laulu-seurat klo 18. Liisa ja Valto Käkelä

Ke 24.8. Salo, Naarilan leirikeskus (Naarilantie 369, Perniö); saunaa, uintia, lätnypaistoa, Sanaa ja Ely-tietoa klo 18-20.30. Pekka Kiviranta, srkn kanttori. Lisät. Henna Seppälä.

To 25.8. Kaustinen, Jylhän kylätalo, Loviisanpäivän seurat klo 19. Satu Kivisaari

Su 28.8.

- **Lapua**, kirkko ja srk-talo, Elyn ke-säjuhlien kiitosjuhla, messu klo 10, seurat.

- **Lappeenranta**, Metodistikirkko, jumalanpalvelus ja Raamattuopetus alk. klo 11. Erja Kalpio

Ma 29.8. Kurikka, srk-talo, Siionin Kannel-seurat klo 13. Sirpa Keski-Antila

Ti 30.8. Jalasjärvi, srk-talo, Armon aalloilla-ilta klo 18. Mervi Viuhko Sanasta, Satu Kivisaari Elystä.

Katso päivitetty tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

Kiitos

Kerttu Lavaste 90v

Syntymäpäiviä juhliittiin 3.3.2016 Keuruulla. Lahjallanne (533 €) olitte tukemassa Murmanskin kirkkorakennustyötä.

*Liekkejä on monta,
valo on yksi,
hän on Jeesus Kristus.
Liekkejä on monta,
valo on yksi,
Hän yhdistää meidät.*
Virsi 454

Kiitos

Valma Lehto 80v

Kaikella on alkunsa. Kädessäni on Siionin Kannel vuodelta 1941. Kansilehdelle Lempi-täti on kirjoittanut: "Rukoile, niin kaikki onnistuu, majasta matalastakin linna vaurastuu".

Meitä oli 11 lasta, joista kolme kuoli pienenä. Askareita tehdessään äiti hyräili Siionin Kanteleen laulua: "Onpa taivaassa tallella lapsillekin, kun he Herrassa kuolevat vaan, kultakruunut ja valkeat vaattehetkin, harput, joilla he soitella saa." Ne laulut jäivät mieleen, tulivat rakkaiksi.

Isällä oli tapana herätellä meitä sanomalla: "Koittakaa ny nousta äitinnä avuksi, ei kumminkaan oo niin kiirus ettetkö kerkiäs ittiäs siunata."

Ravintoa orastavan hengellisen elämän kasvuun sain Hilma-tädiltä. Hän on kristityn ihmisen esikuvani. Kirjahyllyssä on vieläkin Hilma-tädin kirjoja.

Nuoruusvuosina Kauhajoen evankelisessa kansanopistossa ja aikuisena Seinäjoen seurakunnan ja eri kristillisten järjestöjen, eniten Sley:n monipuolinen opetus ja vapaaehtoistyö syvensivät elämäntutustumustani.

Tässä nyt olen 80-vuotiaana. Kiitollisena elämästä. Olen saanut enemmän kuin osasin pyytää. Olen suun-

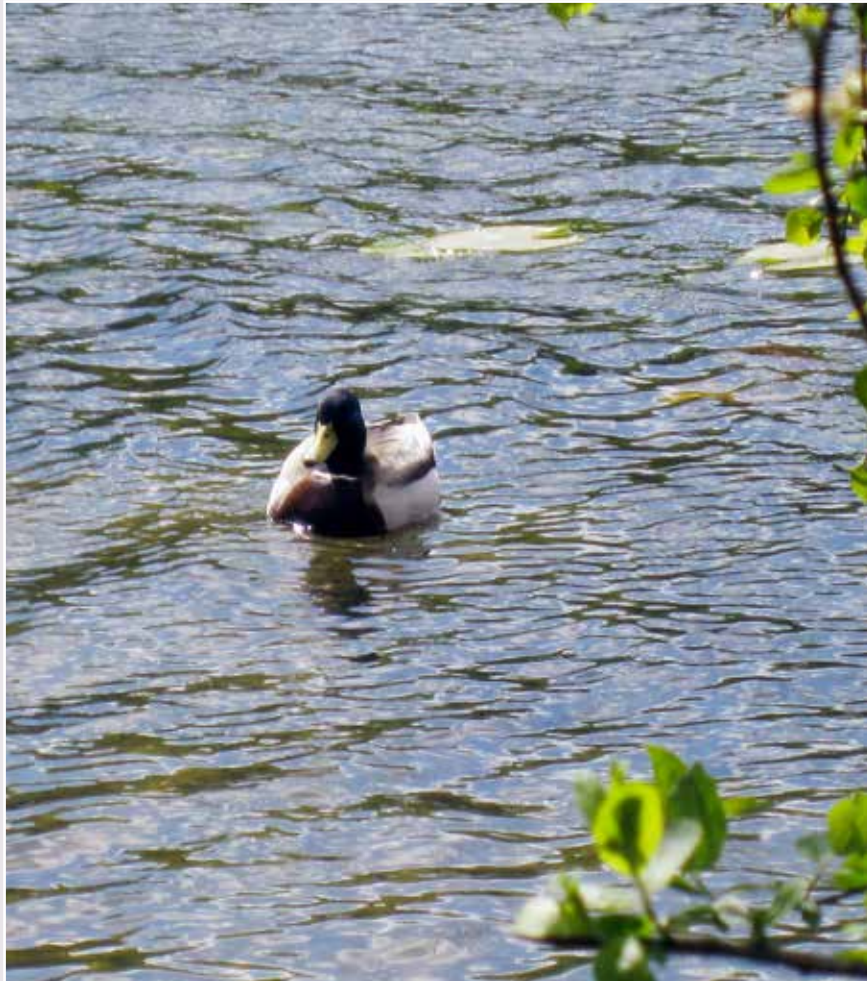
Kuva Mauno Parviainen

nattoman kiitollinen lapsistani, heidän puolisoistaan, lapsenlapsista. Olen kiitollinen sisaruksista, kummipojista, sukulaisista, ystävistä ja kaikista teistä. Ihanaa, kun olette olemassa.

Tiivistelmä Valma Lehdon kiitospuheesta syntymäpäiväseuroillaan Seinäjoella 21.2.2016.

Syntymäpäivien tuotto ELYn työlle oli runsaat 3000 €.

Sydämellinen kiitos lahjastanne

Soutaja

*Olen vain kysymysmerkki
tyhjä ja pohjaton,
rantaani hipovat tuulet
pensaita ravistellen.
Soutaja yksinäinen
ulappaa ylittää.
Tahtoisin lähteä mukaan
- taakkani rannalle jää.*

*Mutta on sidottu rantaan
varteni kyhmyinen.
Mennyttä mukanaan kantaa
jokainen solu sen.
Ihminen ei ole saari,
jonka voi eristää.
Siksi saa soutaja mennä.
Lauttani rantaan jää.*

Anneli Lähdesmäki